

Resource: Study Notes (Biblica)

License Information

Study Notes (Biblica) (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Study Notes (Biblica)

2SA

2 Samuël 1:1–6:23, 2 Samuel 7:1–10:19, 2 Samuel 11:1–14:33, 2 Samuël 15:1–20:26, 2 Samuël 21:1–24:25

2 Samuël 1:1–6:23

David begon niet direct te regeren als koning na de dood van Saul. Eerst rouwde hij om Saul en Jonatan. Hij doodde de Amalekiet die opschepte dat hij Saul had gedood.

David keerde terug naar Juda vanuit de Filistijnse stad waar hij had gewoond. Veel soldaten waren bij David gebleven tijdens de jaren dat hij voor Saul op de vlucht was. Gedurende meerdere jaren vochten ze tegen het leger dat nog steeds de familielijn van Saul steunde. Dat leger stond onder leiding van een commandant genaamd Abner. De gevechten veroorzaakten bittere gevoelens.

Joab vermoordde Abner, zelfs nadat Abner David als koning was gaan steunen. Vervolgens vermoordden twee soldaten die trouw waren geweest aan Saul, Sauls zoon Ish-Boshet. David maakte duidelijk dat hij niet verantwoordelijk was voor deze sterfgevallen.

De overige 12 stammen van Israël erkenden toen David als hun koning. Ze sloten een verbond met hem en zalfden hem.

In deze periode had David veel vrouwen en kinderen. Later werden het er nog meer. Dit was heel gebruikelijk voor koningen in die tijd. Echter, het was in strijd met de regels van God voor koningen van Israël (Deuteronomium 17:14–20). Dit veroorzaakte veel problemen voor Davids familie.

David besloot om Jeruzalem tot de hoofdstad van de regering van Israël te maken. Vervolgens maakte hij het tot het belangrijkste centrum van aanbidding door de ark van het verbond naar Jeruzalem te brengen. De eerste keer dat de Israëlieten de ark verplaatsten, strafte God Uzza met de dood omdat hij de ark had aangeraakt. David was hier boos over.

Uzza's dood herinnerde Gods volk eraan hoe heilig de ark van het verbond was. Ze moesten het eren

omdat het Gods troon op aarde was. De tweede keer dat de Israëlieten de ark verplaatsten, vierde David feest en danste voor de ark.

Davids vrouw Michal was hier niet blij mee. Ze vond dat de koning niet voor het volk waarover hij regeerde moest dansen. Ze vond dat het hem in verlegenheid bracht. Maar David was bereid er dwaas uit te zien om God met heel zijn hart te eren.

2 Samuel 7:1–10:19

David wilde een huis bouwen voor de ark van het verbond. De ark werd bewaard in de heilige tent. De tent was met de Israëlieten van plaats naar plaats verhuisd sinds ze Egypte hadden verlaten.

De ark was een symbool van Gods aanwezigheid op aarde. Dankzij de ark trok God met zijn volk van plaats naar plaats. Dit deed Hij zodat zij erop konden vertrouwen dat Hij bij hen was. God wilde niet dat David een huis voor Hem bouwde. In plaats daarvan beloofde God een koninklijk huis voor David te bouwen. Dit was een manier om te zeggen dat Davids familielijn de heersers van Israël zou voortbrengen. De zonen die na hem geboren werden, zouden de koningen van Israël zijn. Een van Davids zonen zou een huis voor God bouwen, en dat huis was de tempel.

God beloofde als een vader te zijn voor de koningen uit Davids geslachtslijn. Dit hield in dat er altijd iemand uit Davids geslachtslijn als koning zou regeren. Vele jaren later begrepen mensen dat dit een profetie over Jezus was. David was verrast en verbaasd over Gods beloften aan hem. Hij begreep dat deze beloften een verbond vormden. Gods verbond met David zou voor altijd blijven bestaan.

Davids hart was vol dankbaarheid. Hij vertrouwde erop dat God zou doen wat Hij had beloofd. God had ook beloofd om David en de Israëlieten vrede en rust te geven van hun vijanden. Dit gebeurde toen David veldslagen won tegen de volkeren rondom

de Israëlieten. Uiteindelijk woonden de Israëlieten in het hele land dat God aan Abraham had beloofd.

David handelde eerlijk en rechtvaardig en leidde de Israëlieten als een trouwe herder. Een voorbeeld hiervan is hoe hij de zoon van Jonatan, Mefiboset, behandelde. Hij zorgde ervoor dat Mefiboset al het land kreeg dat aan Saul had toebehoord. Hij zorgde ervoor dat Mefiboset altijd alles had wat hij nodig had. Op deze manier bleef David trouw aan Jonathans vriendschapsverbond met hem (1 Samuël 23:16–18).

2 Samuel 11:1–14:33

David overtrad drie van de Tien Geboden in deze hoofdstukken. Hij verlangde naar de vrouw van zijn buurman, Bathseba.

Hij ging vreemd met haar. Vervolgens pleegde hij moord door haar man Uriah te laten doden. Volgens de Wet van Mozes had David voor deze daden ter dood gebracht moeten worden.

In het begin had David geen spijt van zijn daden. Maar toen hoorde hij het verhaal dat Nathan vertelde over een rijke man en een arme man. Dit verhaal hielp David beseffen hoe hij had gezondigd.

Nathan legde uit welk oordeel David zou ondergaan voor zijn slechte daden. De zoon die bij hem en Bathseba geboren zou worden, zou sterven. Bovendien zouden er verschrikkelijke problemen in Davids familie ontstaan.

Davids oudste zoon Amnon veroorzaakte problemen door zijn zus Tamar te verkrachten. David ondernam geen actie om Amnon te straffen of gerechtigheid voor Tamar te brengen. Vervolgens veroorzaakte Davids zoon Absalom problemen door Amnon te doden.

David was hier erg verdrietig over. Hij vermeed het om Absalom vele jaren te zien, maar ondernam geen actie om Absalom te straffen.

2 Samuël 15:1–20:26

Absalom bleef problemen veroorzaken binnen Davids familie. Hij eerbiedigde Gods keuze van David als koning niet. Absalom wilde zichzelf tot koning maken terwijl David nog leefde. Hij was niet door God gekozen of door een profeet gezalfd om koning te zijn. Toch wist hij veel Israëlieten te overtuigen om hem te volgen.

Hij maakte plannen om zijn vader te doden en had seks met Davids bijvrouwen. Dit was een manier om te laten zien dat hij meer autoriteit in Jeruzalem had dan David. Het vervulde ook een deel van Nathans profetie tegen David vanwege het plegen van overspel en moord.

Toen David voor Absalom op de vlucht sloeg, maakte hij zorgvuldige plannen. Hij kreeg hulp van mensen die hem trouw bleven. David bad ook (gebed) tot God om hulp. David wilde degenen die tegen hem spraken niet straffen. In plaats daarvan vertrouwde hij erop dat God de verbondszegeningen voor hem zou geven.

Hoewel Absalom een vijand van David was geworden, vierde David het niet toen Absalom werd gedood. Vervolgens keerde David terug naar Jeruzalem om verder te regeren als koning.

2 Samuël 21:1–24:25

Davids loflied voor God is ook vastgelegd in Psalm 18. Het lied beschrijft tijden waarin David op God vertrouwde om hem te redden. David begreep dat hij van zijn vijanden was gered omdat God zijn Redder was. Hij beseftte dat God degene was die hem gezag en succes gaf.

God gebruikte veel mensen in Davids leven om hem te helpen. Een van hen was de moeder van enkele mannen die David toestond door de Gibeonieten te laten doden. Deze Gibeonieten waren de Hivieten die Israël had beloofd niet te vernietigen. David hoorde hoe deze moeder de dode lichamen van die mannen eerde. Daarom liet hij hen op een manier begraven die als gepast werd beschouwd, samen met Saul en Jonatan. Toen stond God toe dat het land weer voedsel voortbracht.

Andere mensen die David hielpen, waren zijn ambtenaren en machtige krijgers. Zij beschermden David en riskeerden hun leven om hem te steunen. Davids loflied beschreef ook hoe diep David van God hield. Hij toonde dit door Gods geboden te gehoorzamen en te leven volgens Gods wegen.

Het gedicht van Davids laatste woorden ging hier ook over. David sprak over hoe hij zijn autoriteit gebruikte om te doen wat juist was voor mensen. Toch was dat niet altijd het geval bij David. Wanneer David niet handelde naar wat juist en eerlijk was, veroorzaakte dit leed voor anderen. De verhalen van Uriah, Amnon en Absalom zijn hier voorbeelden van. Ze toonden aan dat Davids

familie en de natie Israël leden onder Davids keuzes.

Een ander voorbeeld was het tellen van de strijders in Israël. Het is niet precies duidelijk waarom dit verkeerd was, maar Davids ambtenaren wisten dat het fout was en David beseftte dat hij had gezondigd. Dit leidde tot een plaag die veel mensen het leven kostte. David keerde zich af van zijn zonde en toonde berouw. Hij vertrouwde erop dat God genade met hem zou hebben, zelfs nadat hij had gezondigd.

Hij liet dit zien door een altaar te bouwen en dieren te offeren. Toen stopte God de plaag en stuurde in plaats daarvan zegeningen. Later werd de tempel gebouwd op de plek waar David dat altaar had gebouwd.